

Folketingets Boligudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail vfm@vfm.dk

pel/ J.nr. 2009-2697

Dato: 13. maj 2009

Under henvisning til Folketingets Boligudvalgs brev af 4. maj 2009 følger hermed indenrigs- og socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 33 ad forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om leje af almene boliger, lov om friplejeboliger, lov om ejerlejligheder og lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabs-skatteloven) (Styring og finansiering af den almene boligsektor)(L 208).

Spørgsmål nr. 33:

I bemærkningerne til lovforslaget (side 63) anføres det: "Efter den gældende § 19 kan kommunalbestyrelsen fastsætte et maksimum for arbejdskapitalen. Denne adgang foreslås ophævet i den foreslåede affattelse af § 19, dels fordi kommunalbestyrelsens ensidige adgang til at fastsætte et maksimum ikke er foreneligt med den foreslåede mål- og aftalestyring, dels fordi det er vanskeligt med rimelighed at fastsætte behovet for arbejdskapital". Taget efter sin ordlyd betyder dette, at der fremover ingen grænser vil være for, hvor stor en profit, der kan ophobes i de almene boligorganisationer. Kan ministeren be- eller afkræfte, at lovbemærkningen skal forstås på denne måde?

Svar:

Behovet for arbejdskapital er afhængig af den enkelte boligorganisations forhold. Det er derfor ikke hensigtsmæssigt med en kommunalt fastsat norm for arbejdskapitalens størrelse. Den gældende bestemmelse om, at kommunen kan fastsætte et maksimum for arbejdskapitalen, anvendes da også efter ministeriets oplysninger i yderst begrænset omfang.

Det betyder ikke, at arbejdskapitalen kan have en hvilken som helst størrelse. Arbejdskapitalen skal være rimelig set i forhold til boligorganisationens forhold og aktuelle behov. Har arbejdskapitalen i en given boligorganisation en størrelse, som er unødvendig, må det indgå i styringsdialogen med baggrund i målsætningen om forsvarlig drift. I forlængelse heraf må anvendel-

sen af arbejdskapitalen aftales, idet overskud ikke unødigt skal akkumuleres, men i videst muligt omfang tilbageføres til afdelingerne.

Karen Ellemann

/ Mikael L. Kristensen